

En debutants erkendelser

Mandag aften fik jeg så min debut i orienteringssporten. Et dobbeltinterview til Autosport med Søndergaard-brødrene havde fået mig til at tænke, at det da kunne være ganske sjovt at prøve. ”Det er jo sådan lidt rebusagtigt,” sagde Harald Søndergaard til mig, og det var nok det, der fik mig til at tage beslutningen. Skal jeg koble helt af med noget ikke-motorsport, så er det eksempelvis med en sudoku, og jeg kikker hellere på et kort end bruger en gps. Jeg mente, at jeg nok ville kunne finde ud af det.

Da Bernd Thrysoe jo var løbsleder for XL-Byg Hedensted-løbet, så måtte hans chauffør Bjarne Andersen være ledig. Men han var i stedet taget til Israel, så jeg blev tilbudt at køre sammen med TT. Ja, heldigvis var det ikke ham den utålelige, men derimod Tommy Thrysoe – Bernds søn.

O-kurset inden debuten

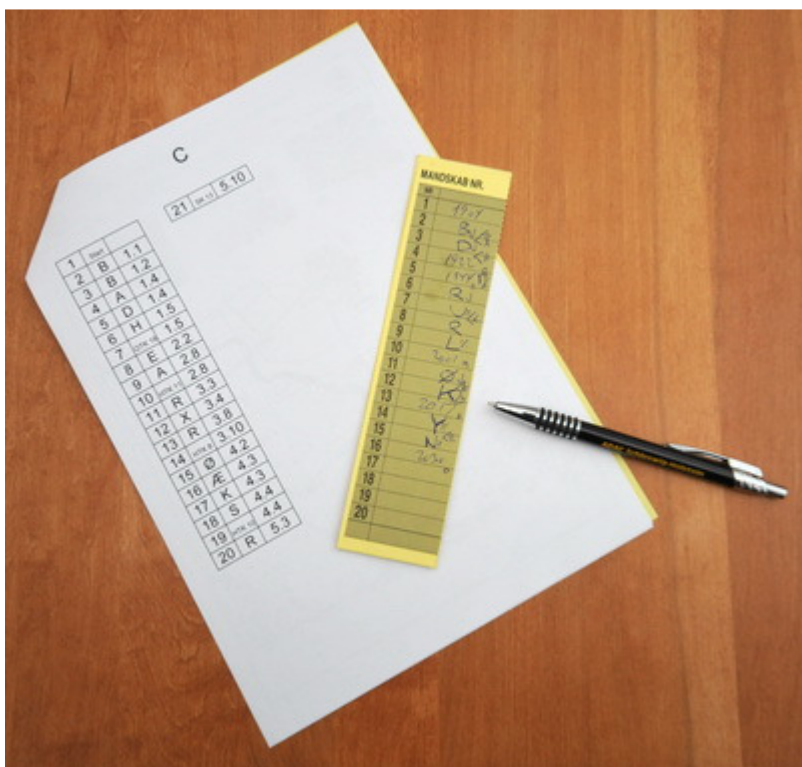
foregik elektronisk. Bernd sendte mig nogle PowerPoint-filer, som jeg kikkede igennem. Det virkede let forståeligt med de åbne og lukkede cirkler og rækkefølgen af tallene, man skulle køre efter. Men her begik jeg så første fejl. Jeg skulle have ladet Bernd gennemgå materialet med mig, for der var visse finesser, som jeg åbenbart ikke havde fået med.

Næste fejl bestod i mit valg af udstyr. PowerPoint-filen viste, at man blot skulle have bil, kuglepen og lineal. Bilen sørgede Tommy for sammen med triptæller, kortbord og lys. Skrivebordsskuffen var blevet tømt for reklamekuglepenne, og jeg fandt så en reklamelineal frem, som kunne måle i både 1:100, 1:200, 1:400 og 1:500. Det, jeg troede var smart, viste sig at være dumt, for jeg brugte mere tid på at finde 1:100-skalaen end på at måle på kortet.

Nå, men afsted gik det på den første etape. Jeg havde noteret mig starttiden, og vi gik i gang med at tåge rundt i og omkring Løsning. Jeg havde endda så meget overblik, at jeg kunne regne mig frem til vores idealtid ved den første opgivne tidskontrol. Det var da *piece of cake*, dette her, og jeg havde da også fået noteret to bogstaver fra skiltene i vejkannten.

Men så gik det galt. ”Kør SØ 110” stod der i køreordren, hvilket jeg oversatte til Tommy som ”Vi skal bare en små hundrede meter videre hen ad denne vej, inden vi skal til højre.” Problemet var, at vi nu pludselig havde 2-3 indkørsler at vælge imellem. Denne lidt nonchalante behandling af køreordren gentog sig senere i downtown Hedensted, hvor jeg ved teksten ”4 mm V for H” blot spottede en rundkørsel og udvalgte den som næste punkt på turen. Problemet var blot, at rundkørslen kun lå to millimeter fra H’et, og det gav masser af ballade, da vi efterfølgende skulle tage rundt på Faktas parkeringsplads.

Vigtigheden af opmåling og præcisionen i aflæsningen af blækklatterne på kortudsnittene begyndte så småt at dæmre, og det lykkedes os da efterfølgende at køre rigtigt rundt om nogle landbrugsejendomme. Men de tre møder med de hemmelige tidskontroller udløste 26 strafminutter, hvilket vist fortæller noget om, at vi nogle gange holdt mere stille end kørte.

Men i mål kom vi da og fik udleveret idealruten, hvor vi kunne konstatere, at der både manglede en hel del bogstaver, men også var kommet andre med, som ikke skulle have været der. Tommy – der jo selv er observatør – gennemgik materialet med mig, påpegede finterne i faderens køreordrer og indrømmede, at han flere steder bevidst havde valgt at holde mund, så jeg selv skulle redde trådene ud. Det var sådan, det skulle være. Men han måtte også indrømme, at der var et af skiltene, han ikke havde spottet!

Resultatet? Sidsteplads som ventet, men målsætningen om højst at have dobbelt så mange strafpoint som næstbedste mandskab blev opnået med 351 stykker mod de 200, som holdet foran os scorede.

Tak til Tommy, Bernd og kompagni for en sjov oplevelse.

Morten Alstrup.

SOS-pokalen 2013